

טפנער עזרה

"ליהודים הייתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה

"כי נבר מצוה ותורה אוד" [מגילה ט' ז']

**לזכרה של אורה מושקוביץ ע"ה
משואות יצחק**

באפשרים

שנת תשס"ח

פרק ששת - נח

א. הכתב והקבלה. פרק ו' פסוק יז': (יז) אה המבול מים. אבל' ק' אלתו נכל' און ונכלי טהורים ומניינו מעל כתמים, ולל' א' כוה מענין נילך ועelog כי מלך כתמים קיעען זאת, ולרכט' סוח מלטון דלי' ותקהה גס מלטון סוגה וסולכה, וזה חמת זכווי כי עיקר יקווע נאלחטו so כויהות תענויות הallel כולם, ומניינו מהו שכך יכל ותכל זכו גס נכל וגכל. ובגעור טהירין מעול אין כלען הס טיעס מהעל כל מיס לו יכל לחץ חוץ נכל לד' והוא חמור לעומינו מעול נכל מיס מעול נכל לחץ, לנן זילל גאות וחלש מיס כלען מעול מיס ויחקל גנטאון, וכן הallel באה לאו תענויות הallel נכל לחץ הוא (כו"ה), וסתמאניו so טפנ' (זינלפֿלעטָה) מהו נמי עגידוי (כל'צ):¹

- OX סטן (אילפניטה) היו לפ' טעדי (כל"צ) :**

 1. **כלהרין קומץ כי אפקוליות רמות וסמלות מושג: רם, מושג, מושג,** הוגה, התוכן פרוסות פדרה נספ' נטה זכה"י הלוויים הר"ג?
 2. **כלהרין שירן השם נסיג יתקחן כי הולכות הארץ ים הרים כיפת הארץ כוונת הפירא ?**
 3. **איך יכתן א"קין הכלכלה החקלאות נסיג נימק לי וינה נטה חלופת נסיג המרכזם הפלני כי תוקין מושג עת הארץ?**
 - 4.

ב. העמק דבר.

פרק ר' פסוקים יט', כ', כא', כב':

דָהֵי מִבְלָב שֶׁר . יְתוּ לְגַלְיוֹס נֶם לְנַמְדָע דְמִמְעוֹת
כְמֵ לַיְן כְפֵי סָלֵג מַתְחָלָג צָכוֹלָג הַי וְלַיְנוּ חַבְרָ
טוֹס לְגַנְגָר . וְזָכוּ דְלִיתָה גַמָם' עֲטַזָת כְוַגְנִיס ס'
ב' . דְלַרְלָג מַיְינָן לְמַחוֹסָה הַנְרָ צָהָמָר לְצָג לְפָקְרִיכָנָ
טַנָּא' וּמְכֻלָּה כְהֵי מְכֻלָּה צָבָר גַּמָּה שְׁהִיָּן רְתָמָיִן חַנְרִיס
שַׂבְלָה . וּמְכֻלָּה גַמָּוֹס' : שְׁגִים מְכֻלָּה . כְמַיְלָנוּ סְנִיס יְחִדָה
הַמְּהֵי . תְבִיא וְגַרְוָן . וְלוֹתָס כְּצָנִיס . זְכָר וְנַקְבָּה וְהַיּוּ .
דוֹקָמָק כְּצִיקְיוֹן זְעִגָּן וְלָמָג כְּיִתְתָּאַלְמָס עַדְיִין כְמָה זְנוֹת
יְסִיכְיָן עַד מִילָמָר ב' לְכָלָן : (ב) לְמַטִּינָהוּ . צָבָר גִּיהְלָנוּ
צְפָפָ' בְּלָהָסִיה עַנְיָן לְמַיְוִסָוּ סִיטָצָבָר גַּלְגִּילָס כְמָה מַיְיָס .
וְבְשָׁתָה יְיִרְשָׁה לְמַה יְהֵי הַלְמָן הַחֲדָה וְהַחֲדָה נַתְהַלָּק לְבַמָּה
מַיְיָס וְכַן נֶם לְמַה סְכִינָס הַלְמָן הַחֲדָה וְהַחֲדָה כִּיָּהָן גַּלְגָל כָּל
סְמִינִיס סְטוּ : (ט)

ז (ד) ארבעים יום וארבעים לילה. הודיעו אורק הגשמיים שלא יצטרע באורק-הגשמיים
לאמר: לא יפסקו עוד.

(ח) מן הבהמה הטהורה. שאינה מאוסה לאכול: מתוך שרך לאוכלה ממעטין אותה, ולכך
צריך ליקח ממנה שבעה זיווח כדי לחיות ורעד, אבל [הבהמה] הטמאה שהיא מאוסה,
ואין דרך לאוכלה, שני בזוג אחד, ואע"פ שיש מהם שהגויים אוכלים, כגון חזיר ארנבת
ושפן, הם משריצים וולדים הרבה בכרכס אחד!.

(ט) שנים שנים באו אל נח. זיווח זיווח באו עצמון, אבל יש לחתמו למה הווצרך לו?
נקבות ז' וכרים*, הלא יעקב כשליח מנהה לעשו לא-שליח לעשר וחילים ולעשרה עזים
כיא אם זכר אחד, כדכתיב "עזים מאתים ותשעים עשרים, רחלים וגורי"² ולאربع פרות
פר אחד, כדכתיב "פרות ארבעים ופריט עשרה"³, דברך להם די, ותרנגול אחד מספיק
לכמה תרנגולות. ויש לומר: שמה [הבין נח] שהקב"ה חפש שיקירב לו קרבן, מאותן
זכרין יתרום, וכן עשה, "ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהרו ויעל עלות"⁴.
וכל עוליה זכר הוא, כדכתיב "אם עוליה קרבנו [מן הבקר] זכר תמים וגוו"⁵. ואתה קח לך
מכל מאכל⁶: שיש לו מכל האוכלים, ציריך שיהיו שם ח' 35 המאכלים.

(טו) ויסגורו ה' בעדו. נח היה מניה התיכה פתוח לכבהמה ולעוופות וכלל המינים שהיו באין
ליינצל אליו, וכשבאו כולם היה ירא לסגור אותו, דירה שמא לא באו כולם, דין קנייני
ובהיסטוריה ש回忆 כל המינים שבועלם, וכיוון שבאו כולם סגר הקב"ה בעדו הפתחה, דמייא
דשעריה-העורה שהיו ננעלות מעצמן כשהיו מילוט מישראל ערב הפסחה.

השלכות

1. אה תיקון יט' קגלוין אף ססוק ??
2. קגלוין אף ססוק ח' אפלס כלהערן, אה פגטם הוא איסיך כהן פאנזין?
3. אה קאי הטעתו מססוק ט' האכליק פיאו, כתה דט' ומחזקותינו?
4. אה הקראי מססוק ט' האכליק פיאו, כתה דט' ומחזקותינו?
5. אה מטענתנו דט' כלערן?
6. מה לה ? ואה גראינט טרכי תאכלת?

* * *

(ט) וטעם יבואו אביך לא אבך ורשות הדרי-ע שיר נאספי אידי... ברכ' ילא בא' עד עצם
הוים ההוא שהיתה הגשם. ובא היא בקיוב כי האל הוא ציה ודריזו היא קבוץ... ברגע אחד:
(טז) וטעם והבאים זכר נזקבה סכל בזק בזק באן, כי הבאים אל תוך התיבה היו נזקבה
שהונסTEM נח בתוכה כה... ולכך אמר בא-סדר ציה אותו אלהים, כי הוא ⁷ מצחה עליון שיכניסם
לתוכה. ודעת רבי אברחות⁸: כי ויבא נח ביבינו ואשתו ונדי בינוי אתו אל התיבה⁹. לא
וננסו בתוכה אריה שבאו אליו כלם בעשרה לחודש השני כי בימי קרביב אל התיבה היתה.
וטעם מפני מי הבדיל מפהיד מי המוביל. ליטבעה הוכימות היה מי המביה ונאספי כלם בתיבה
וסוגר הפתח והזהר. יאנו דבריו נכינין¹⁰. ויתכו כי יעצץ נח ככל אשר ציה ה' וזה בן
ש' מאות שנים. והפסוקים עד בשונה כת' מאות שנה אין נסברים נסכח אבל ויעש נח ככל
אשר ציהו יכליל הענווי כילו. יאבר שעה ככל אשר נצטיה. לא הפליג מכל הענין דבר.
עשה התיבה יאסת' המאכל. ולכך מן התבאה והעיה הטהורות שבעה שבעה בימים אשר ציה
איתו. ייכאש הרה בן ש' מאות שנה יומבול ירד על הארץ בא עם בויו. יעם התבאות
טהורות וכל החיה אל התיבה פאשר צוחו אליהם ואחר כן ספר בצעחה והוא לשבעת
הימים בשנה ש' מאות וגמר העניין:

ה. רמב"ן.פרק ז' פסוקים טו-טז:

1. אהן ח' 10' מססוק ט' ואף איה קראי אסכליק מססוק הוא אספה מהטיג?
2. אה' ?צת האכליק-אכליק סכלערן איזען אסכלים מה?
3. אה' ?צת סכלערן ומאתה היא שורה אקזאנן?

* * *

ט, ו שופך דם האדם באדם דמו ישפה, כי
בצלם אלקים וכו'.
על דרך מליצה יתכן, כי "באדם" קאי על
דין¹¹, שנהרג בן נה [בימים הקדומים] בדין
אחד. עיין אונקלוס "על מירם דיניא"¹²,
ובסנהדרין יועין שם¹³. זה שאמור "כ"י" בצלם
וכו", בדמיון צלמו, מה הוא זו ביחידי אף את
תaea זו ביחידי, כי שכל האדם אשר הוא
השופט בצדק, הוא חלק מהכל¹⁴. האמתי יתברך
שמו.

ה. משך חכמה עם פירוש הרב י. קולפרמן.פרק ט' פסוק ו':

דוחינו "באדם" — בשבייל הצלת אדם הנרדף...
 ממכאן ראה לריבינו כי "באדם" — הכוונה היא
 לאדם אחד, (לפי הגמרא "בשביל אדם אחד", ואילו
 ריבינו "במאצחות אדם אחד"), בעוד שמדובר
 אונקלוס סיוע לדבריו כי "אדם" הוא הדין, אשר
 באמצחותו אנו פועלים. 4. נחינה טעם, בלוור
 מדוע מותר לבן נח להרוג על ידי דין אחד.
 5. בודאי טעות הדפס וצריך להיות "מההשל".

(ט') 1. ופירשו, באמצעות או על ידי אדם.
2. ראהה מן התרגום כי כוונת התורה ב"באדם"
היא לפעולות הדרינים בהענשת הרוצח — אם כי
ההרגונים הביאו לשון רבם "דיניא", בעודו ריבינו
טען לטובות דין אחד "על דרך המליצה". 3. נראת
כי ריבינו מתחווין לסתנהדרין עב, ב: רודף שהיה
רודף אחר חבירו להרגנו, אומר לו, ראה שישישראל
הוא ובן ברית ז'א, והתורה אמרה "שופך דם
האדם באדם דמו ישפֶר" — אמרה תורה הצל דמו
של זה בדמותו של זה. ומפרש ר' ש'': כל הרואה
אותו ישפוך דמו בשבייל אותו אדם שהוא רודף,

pink

1. איך מצלת את כסאקיי גפוי גנטויא' פלטערם אחים?
 2. פְּכָאֵלָה נָה הַקְּרָאֵי, כְּסָאֵקְרָאֵי הַנְּצָרִיךְ פִּיאָלָךְ?
 3. נָהָן חִזְבָּאֵלְעָדְלָהְרָאֵי אֶלְעָדְלָהְרָאֵי? רק האַפְּנִיה?
 4. גַּרְגָּטָה נָה "אַפְּנִיה" וְלֹכְדָּי?

* * *

אור החיים.

פרק ט' פסוק יא' : רואני כי הודה הקדוש ברוך הוא לטענת

אברחים ולא עמד בה שערי המטיר אש
גגו' ויהפָך ה' וגוי' ואם העשיה נתקינה גם
על הפלצת ואפלו באש למה עשה ה' בסדום
מה שעשה:

אחתות ה'כדי רבודנו ז"ל הוא על זה
ה'גראן כי אברקם טען טענה חכמה והיא
כי מה טעם נשבעה ה' מחייב מ ballo ל'עלום
מפה ופשה אם גנבראים אינם חביבים פשיטא
שלא יעול האל משפטו, אלא שהגד שיתחיבבו
לכלותם כמו שותחיבו דור המבול אף על פי
כן ייכבש ה' את קידין ולא יעשה משפט מנות
וזו קיא פונת השכואה ה' לא מפרק שבענתר שליא
פעמיד המשפט על פלו ולא כון גם בפה
שלפנינו לא יעמיד ה' המשפט כפי הטעיב
ואכחש רוחמים בו שבקש. ואם פונתך
בשבועת המבול דוקא בפרט זה של כים אבל
של אש וכו' והעדרת קו קידין ישנה בלבד
mgrutah ואם כון גם כן פעמיד המשפט

:nifke

1. קכךת אסאקי ותרסה פראן? פ נאנזותן?

2. כלערן פיעל pka "המחייבות" פְּהַקְדָּה כוֹן ראנֶה גאנֶהן פְּרַת הַפִּיכָּת

3. נא גזעיק הימתא בערטן פְּאַכְלָתָם פְּכִי חַנְצָפָן?

4. גאנֶט נא פְּיַקְדָּה אַכְלָתָם: בְּזָק, כְּחַנְעָס, קְיַאַת הַקְּבָחָה לְאַנְגָּה שָׁעָה?

5. נא הימתא ווערטן פְּגַאנְצִים?

* * *